

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/81/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1417214373
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexandra Hanusová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1417214373.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Alexandry Hanusovej a sudcov JUDr. Romana Bolebrucha a Mgr. Patricie Skotnickej v spore žalobcu: J. Q., S..D., E. XXX/A, J., W.: XX XXX XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou I.. E. T., G., D..O..M., C. Č.. XX, J., W.: XX XXX XXX, proti žalovanej: X. Č., L.. X.XX.XXXX, J.M. XX, J., o zaplatenie 3.202,38 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV č.k. 7Csp/160/2017-89 zo dňa 11.6.2018, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku a v súvisiacom výroku o nároku na náhradu trov konania z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie konanie v časti týkajúcej sa úrokov a úrokov z omeškania vyčíslených ku dňu 31.10.2017 v časti prevyšujúcej sumu 992,47 eur, vo výške 588 eura zastavil, žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 3.202,38 eura s úrokom a úrokom z omeškania vyčísleným k 31.10.2017 vo výške 992,47 eura a spolu s úrokom zo zostatku nesplatennej istiny 3.202,38 eur vo výške 19 % p.a. od 1.11.2017 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 5,05% p.a. zo sumy 3.202,38 eura od 1.11.2017 do zaplatenia a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100%, o výške ktorej rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou doručенou súdu 20.12.2017 domáhal od žalovanej úhrady 3.202,38 eura s príslušenstvom na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretej 1.8.2012, ktorý riadne nesplácala. Žalobca zosplatnil úver listom z 7.4.2015. Žalovaná v priebehu konania uhradila žalobcovi 588 eur, ktoré boli započítané na úroky a úroky z omeškania ku dňu 31.10.2017 a na základe tohto žalobca vzal žalobu v časti úrokov a úrokov z omeškania vyčíslených ku dňu 31.10.2017 v časti prevyšujúcej sumu 992,47 eura späť.

3. Žalovaná vo veci namietala, že zmluva o úvere neobsahuje správny údaj o celkovej čiastke, ktorú má ako spotrebiteľ uhradiť (úver a celkové náklady) a pri uzatvorení zmluvy jej nebolo dané na výber, či môže poistenie úveru odmietnuť. Podľa názoru žalovanej údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) je uvedený v zmluve nesprávne. Žalobu považovala v časti prevyšujúcej sumu 2.424 eura, ako aj úroky, úroky z omeškania a uplatnené trovy konania za nedôvodné.

4. Konanie v časti o zaplatenie 588 eur súd prvej inštancie podľa ustanovení § 144, § 145 ods. 1 a § 146 ods. 1 CSP zastavil.

5. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie zistil, že žalobca ako veriteľ uzavrel so žalovanou ako dlžníčkou 1.8.2012 zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky (VOP) a obchodné podmienky pre úver. Na základe tejto zmluvy poskytol žalovanej úver

3.600 eur a žalovaná sa zaviazala poskytnuté finančné prostriedky vrátiť v 72 splátkach po 93,75 eura, splatných k 6. dňu v mesiaci, počnúc 6.9.2012 do 6.8.2018. Zmluva uvádza zrozumiteľne výšku, počet a frekvenciu splátok (poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia). K zosplateniu úveru došlo k 21.4.2015. Žalovaná po podaní žaloby uhradila 588 eura a táto suma bola započítaná na úroky a úroky z omeškania k 31.10.2017 a po poslednej úhrade žalovanej tak tieto predstavujú sumu 992,47 eur (1.580,47 eura - 588 eur = 992,47 eur).

6. Zistený skutkový stav súd prvej inštancie posúdil podľa ustanovenia § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), § 497, § 369 ods. 1, § 502 ods. 1, § 503 ods. 1 až ods. 3, § 506 Obchodného zákonníka, § 39 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o bankách“), § 52 ods. 1 a § 517 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere a § 210 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a dospel k záveru, že v danom prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu o úvere v zmysle ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. K zosplateniu úveru došlo k 21.4.2015 po tom, čo 7.4.2015 žalobca vyzval žalovanú na úhradu dlhu, žalovaná výzvu prevzala 10.4.2015 a v lehote 10 dní dlh neuhradila. Súd priznal žalobcovi úrok z úveru s poukazom na ustanovenie § 3 Občianskeho zákonníka, nakoľko by bolo v rozpore s morálkou a dobrými mravmi, ak by dlžník po čerpaní úveru pristúpil k neplateniu dohodnutých splátok a spôsobil by predčasnú splatnosť úveru v snahe vyhnúť sa plateniu úrokov z úveru v sadzbe určenej trhovými mechanizmami.

S poukazom na zistený skutkový stav súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 3.202,38 eura spolu s úrokom a úrokom z omeškania vyčíslenými k 31.10.2017 na 992,47 eura, spolu s úrokom zo zostatku nesplatenej istiny 3.202,38 eura vo výške 19% ročne zo sumy 3.202,38 eura od 1.11.2017 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 3 202,38 eura od 1.11.2017 do zaplatenia, a to všetko do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

7. K námietkam žalovanej súd prvej inštancie uviedol, že zmluva obsahuje výšku, počet, frekvenciu splátok (poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia) a nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok (čl. 10 ods. 2 písm. h) Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS). S poukazom na uvedené považoval predmetnú zmluvu o úvere za zmluvu úročenú a s dohodnutými poplatkami. Mal za to, že žalovaná neuniesla dôkazné bremeno týkajúce sa jej námietky k výške RPMN, nepredložila dôkazy, z ktorých vychádzala vo svojom tvrdení o nesprávnosti údaju o výške RPMN (žalobca predložil súdu listinu s výpočtom RPMN podľa vzorca uvedeného v prílohe zákona o spotrebiteľských úveroch a z výpočtu je zrejmé, že 72. splátka bola vo výške 4,16 eura, že veriteľ - banka pred poslednou splátkou zaslala dlžníkovi - žalovanej informáciu o výške poslednej splátky pred jej splatnosťou, že bankový systém je nastavený na dobu splácania v rokoch a podľa časti 2. zmluvy si môže dlžník zvoliť výšku úveru a dobu splácania úveru v rokoch). Uviedol, že výpočet podľa internetovej kalkulačky nie je odborný a nezaručuje správny výpočet a výpočet treba robiť podľa vzorca stanoveného v prílohe č. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Od uzatvorenia zmluvy žalovaná splatila úver čiastočne a jednotlivé platby a spôsob ich započítania boli žalobcom uvedené v časti listiny „zaplatené splátky“ a „aktuálny stav úveru“ k 31.10.2017 (podľa zákona o bankách v platnom znení). Podľa obchodných podmienok žalovaná bola povinná zaplatiť za poskytnutý úver žalobcovi úroky (v zmluve dojednané vo výške 19% ročne - výška úrokovej sadzby bola špecifikovaná v písomnosti nazvanej Aktuálny stav úveru zo dňa 31.10.2017 z Bankovej knihy vyhotovenej priamo z Bankového informačného systému ako výstupný dokument ako podklad pre účtovníctvo, ktorý je v rámci bankovej praxe považovaný za verejnú listinu (§ 39 zákona o bankách). V zmysle obchodných podmienok, ak sa úver stane predčasne splatným, veriteľ (žalobca) je oprávnený ďalej úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom dohodnutým v zmluve. Žalovaná uhradila podľa aktuálneho stavu úveru (1. a 2. strana pri položke zaplatené splátky) 2.697,97 eura, z ktorých veriteľ v zmysle zmluvy započítal 205,86 eura na poplatky, 2.094,49 eura na zmluvné úroky a 397,62 eura na istinu. Žalovaná sa dostala prvýkrát do omeškania s úhradou splátky úveru dňa 14.1.2013 (neuhradením splátky riadne a včas), ktorú uhradila až 15.1.2013. Zmluvné úroky do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru boli 1.687,06 eura a úroky z omeškania do vyhlásenia predčasnej splatnosti v sume 8,60 eura

(spolu 1.695,66 eura), od ktorých veriteľ odpočítal splátky žalovanej 1.056,10 eura (zmluvné úroky a úroky z omeškania do vyhlásenia predčasnej splatnosti boli 639,56 eura). Zmluvné úroky po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru predstavovala sumu 1.563,64 eura a úroky z omeškania 415,60 eura (spolu 1.979,24 eura) a od týchto veriteľ odpočítal úhrady žalovanej vo výške 1.038,39 eura (zmluvné úroky a úroky z omeškania po vyhlásení predčasnej splatnosti predstavuje sumu 940,85 eura). Spolu úroky z úveru a úroky z omeškania od vyhlásenia predčasnej splatnosti (do 31.10.2017) predstavujú sumu 1.580,41 eura (639,56 + 940,85).

8. Súd prvej inštancie priznal plne úspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Pomery žalovanej (príjem spolu s manželom 1.000 eur mesačne, vyživovacia povinnosť k maloletej dcére, hypotéka 400 eur) nepovažoval za hodné osobitného zreteľa podľa ustanovenia § 257 CSP a dostatočné na zmiernenie jej povinnosti nahradiť žalobcovi trovy konania.

9. Proti rozsudku súdu prvej inštancie vo vyhovujúcom výroku a súvisiacom výroku o nároku na náhradu trov podala žalovaná strana odvolanie a žiadala, aby odvolací súd v napadnutej časti rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Namietala, že súd prvej inštancie nezohľadnil skutočnosť, že od novembra 2016 jej zamestnávateľ vykonáva zrážky zo mzdy vo výške 98 eur. Súdu vytkla nesprávne právne posúdenie nároku žalobcu na poplatky a úroky zo zmluvy o úvere uzavretej dňa 1.8.2012 a označenej ako „dostupná pôžička“, keď v danej nesporene spotrebiteľskej veci neposudzoval, či úverová zmluva má všetky náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Predmetná zmluva podľa nej neobsahuje predovšetkým náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. a) - (druh spotrebiteľského úveru), písm. f) - (dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru), písm. i) - (celkovú čiastku, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť a všetky predpoklady použité na výpočet RPMN), písm. l) - (právo spotrebiteľa vyžiadať si amortizačnú tabuľku), písm. o) - (úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania), písm. p) - (upozornenie na následky nesplácania), písm. t) - (informáciu o práve na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, písm. w) - (právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere) a preto sa poskytnutý úver podľa ustanovenia § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. považuje za bezúročný a bez poplatkov, na čo mal konajúci súd prihliadať ex offo minimálne pri rozhodovaní, aká dlžná istina úveru jej zostáva na splatenie. Uvedeným sa podľa nej súd prvej inštancie vôbec zaoberal. Mala za to, že v konaní nebolo sporné, že uhradila sumu 1.073,85 eura a sumu 2.318 eura, čiže spolu minimálne 3.391,85 eura, k čomu treba pripočítať ešte 588 eura uhradených v priebehu konania, čiže spolu uhradila 3.979,85 eura, čo je viac ako istina úveru, a preto dlhovaná istina nemôže byť 3.202,38 eura.

10. K náležitostiam zmluvy o úvere poukázala na to, že zmluva neobsahuje celkovú čiastku na úhradu, hoci ide o náležitosť stanovenú § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. Pojem „celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť“ definuje uvedený zákon v ustanovení § 9 ods. 2 písm. h) tak, že ide o súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. V zmluve je uvedená výška mesačnej splátky 93,75 eura a počet splátok 72, čo by malo znamenať úhradu sumy 6.750 eur. Zároveň sa v zmluve uvádza, že celková výška nákladov je 2.439,14 eura, čo by podľa definície celkovej čiastky na úhradu znamenalo, že táto suma spolu so sumou úveru by bola celková čiastka na úhradu, ktorú má spotrebiteľ uhradiť. Súčet celkových nákladov a sumy úveru podľa zmluvy, teda 3.600 eur a 2.439,14 eura, je však 6.039,14 eura. Podľa počtu splátok a výšky splátok by dlžník mal uhradiť 6.750 eur. Samotná zmluva o úvere teda nielenže neobsahuje zákonom určené náležitosti, ale obsahuje zmätočné údaje, ktoré sa vzájomne nezlučujú, resp. priamo popierajú. Ako ďalší dôvod nesprávnosti napadnutého rozsudku uviedla, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil otázku, či zmluva o úvere obsahuje správnu výšku RPMN, k čomu priložila výpočet, ktorý je na internetovej stránke prevádzkovej Ministerstvom financií SR. Zákon č. 129/2010 Z.z. ukladá, že v zmluve sa majú uviesť všetky predpoklady použité na výpočet RPMN a ak sa vychádza pri výpočte z údajov v zmluve (teda z úveru, počtu splátok, doby splatnosti), tak RPMN je 25,27%, čo je viac, ako sa uvádza v zmluve. Túto otázku konajúci súd zodpovedal len formalisticky, keď odkázal iba na výpočet predložený žalobcom, pričom tento neporovnal ani či zodpovedá údajom uvádzaným v zmluve. Súd napríklad v odôvodnení rozsudku uvádza, že posledná splátka mala byť 4,16 eura, podľa zmluvy však bola 93,75 eura, v zmluve o úvere sa neuvádza, že 71 splátok je 93,75 eura a posledná splátka je 4,16 eura. Napokon žalovaná namietla aj nesprávne právne posúdenie nároku na úrok po zosplatení úveru, ktorý podľa nej odporuje zákonu a je protispotrebiteľské, k čomu poukázala na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/190/2014. Ak súd prvej inštancie odkázal pri ich priznaní na všeobecné obchodné podmienky, mal

sa zaoberať tým, či ide o platné dojednanie (v zmysle súladu so zákonom) a či s ním žalovaný prejavil súhlas svojím podpisom.

11. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žiadal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť a priznať mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Mal za to, že uzavretá zmluva obsahuje náležitosť v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. a to, že ide o spotrebiteľský úver. V samotnej zmluve je uvedený druh úveru, a to hneď v záhlaví zmluvy označenom ako „X. M. Ú. K.“, ako aj v samotnom článku 2 zmluvy označenom ako „X. M. Ú.“ a nie je preto pravdivým tvrdenie žalovanej, že v zmluve o úvere absentuje údaj týkajúci sa druhu spotrebiteľského úveru. K námietke žalovanej, že v zmluve nie je údaj o dobe trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru poukázal na to, že doba trvania zmluvy je v zmluve o úvere riadne uvedená, a to v čl. 2, bod 1 zmluvy, v kolónke „G. C. D.“, ktorá bola dohodnutá na 72 mesiacov, pričom termín konečnej splatnosti úveru bol uvedený v kolónke „K. T. D.“, ktorý bol stanovený na deň 6.8.2018. Nesúhlasil ani s tvrdením žalovanej, že v zmluve o úvere je uvedený nesprávny údaj o celkovej výške nákladov a RPMN a poukázal na to, že súdu predložil listinu s výpočtom RPMN, ako aj predpis splátok, ktorý bol vypočítaný podľa vzorca uvedeného v prílohe zákona o spotrebiteľských úveroch. Vzorec výpočtu RPMN žalobcovi, resp. jeho právnenému predchodcovi, do kalkulačky implementoval externý dodávateľ, ktorý garantuje správnosť výpočtu. V predmetnom výpočte je vidieť, že 72. splátka úveru bola len vo výške 4,16 eura. Žalovaná si jednoduchým vynásobením určila celkovú výšku nákladov tak, že vynásobila počet mesačných splátok uvedených na úverovej zmluve výškou mesačnej splátky. Takýto prepočet však nie je správny, pretože žalovaná neprepočítavala celkovú výšku nákladov na základe skutočností vyplývajúcich zo zmluvy a zákona. Uviedol, že pred poslednou celou splátkou zasiela žalovanému (dlžníkovi) informáciu o výške poslednej splátky, čiže ak posledná splátka je 4,16 eura, tak žalobca (banka) zašle pred jej splatnosťou žalovanému (dlžníkovi) list, ktorým mu oznámi túto zníženú splátku a zároveň mu oznámi, že sa jedná o poslednú splátku. Dobrovoľné poistenie vo forme doplnkovej služby sa s poukazom na ustanovenie § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch nezapočítava do celkových nákladov spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom. V predmetnej zmluve o úvere nebol poplatok za poistenie zarátaný do celkových nákladov, nakoľko žalovaná uzavrela zmluvu o poskytnutí doplnkovej služby poistenia úveru, pričom táto nebola podmienkou na získanie úveru alebo získanie úveru za ponúkaných podmienok. Na základe uvedeného je zřejmé, že celkové náklady na úver boli vo výške 6 039,16 eura ($71 \times 85 + 4,16 = 6.039,16 - 3.600 = 6.039,13$ eura). Rozdiel vypočítanej sumy oproti sume uvedenej v zmluve o úvere vzniká zaokrúhľovaním.

12. Žalovaná k vyjadreniu žalobcu uviedla, že žalobca nepoprel, že zmluva neobsahuje druh spotrebiteľského úveru, právo vyžiadať si amortizačnú tabuľku, úrokovú sadzu, ktorá sa použije pre prípad omeškania so splácaním úveru, právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, úpravu spôsobu zániku záväzkov a právo na odstúpenie od zmluvy. Žalobcovo tvrdenie, že zmluva obsahuje dobu trvania zmluvy označila za zavádzajúce, preto údaj „počet mesačných splátok: 72“, nevyjadruje dobu trvania zmluvy, ale počet splátok. Mala za to, že žalobca nespochybnil jej námietku o nesprávne určenej RPMN a o celkovej čiastke, ktorú má podľa zmluvy zaplatiť.

13. Odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, prejednal odvolanie žalovanej bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP) dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti je potrebné zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

14. V danej veci sa žalobca domáhal od žalovanej úhrady zostatku dlhu zo zmluvy o úvere. Vo veci nebolo sporné a súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že úverová zmluva uzavretá medzi právny predchodcom žalobcu a žalovanou mala charakter spotrebiteľskej zmluvy, na ktorú treba aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý v § 9 ods. 2 obsahuje taxatívne vymenované náležitosti zmluvy. Podľa odvolacieho súdu súd prvej inštancie uvedené ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. na vec neaplikoval a náležitosti zmluvy podľa tohto ustanovenia dostatočne neskúmal.

15. Podľa ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok;

platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

16. Žalovaná v podanom odvolaní namietala, že súd prvej inštancie sa nezaoberal tým, že v zmluve nie sú náležitosti vyžadované ustanoveniami § 9 ods. 2 písm. a) - druh spotrebiteľského úveru, písm. f) - dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru, písm. i) - celkovú čiastku, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť a všetky predpoklady použité na výpočet RPMN, písm. l) - právo spotrebiteľa vyžiadať si amortizačnú tabuľku, písm. o) - úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania, písm. p) - upozornenie na následky nesplácania, písm. t) - informáciu o práve na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, písm. w) - právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere a dôsledkami tohto s ohľadom na ustanovenie § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Osobitne poukázala na nesprávne vyhodnotenie RPMN a celkovej čiastky, ktorú mala zaplatiť (§ 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z.). Odvolací súd jej námietky považoval za dôvodné jednak v tom, že súd neskúmal všetky náležitosti zmluvy podľa ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. ako aj v tom, že tie čo skúmal, t.j. RPMN a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, neposúdil správne.

17. Podľa odvolacieho súdu je z obsahu posudzovanej zmluvy zrejmé, že žalovaná bola povinná splatiť poskytnutý úver 3.600 eur v 72 splátkach po 93,75 eura. V zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať aj celkovú čiastku, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť. Pokiaľ žalobca argumentoval tým, že v zmluve je všeobecný odkaz, že celková čiastka úveru je súčtom výšky úveru a celkových nákladov úveru, tak týmto spôsobom vypočítaná celková čiastka nezodpovedá zmluve, podľa ktorej mala žalovaná splatiť úver v 72 splátkach po 93,75 eur (z obsahu zmluvy nie je zrejmé, či je do tohto zahrnutá aj splátka poisťného), potom celková čiastka, ktorú mala zaplatiť 6.750 eur, t.j. výška nákladov úveru bola 3.150 eur a nie 2.439,14 eura, ako je uvedené v zmluve. Tvrdenie žalobcu, že 72. splátka bola nižšia ako je uvedená v zmluve (4,16 eura) je bez právnej relevancie, nakoľko to zo zmluvy nevyplýva. V zmluve nie je uvedené, že splátka úveru je 85 eur, ako to uvádzal žalobca a že zvyšná časť 8,75 eura je prípadne splátka poisťného, a preto je potrebné pri posudzovaní údajov o celkovej čiastke, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť vychádzať z toho, že splátka úveru bola 93,75 eura. V zmluve chýba údaj o celkovej čiastke, ktorú spotrebiteľ zaplatiť v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z., a samotný tento fakt spôsobuje, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ žalobca tvrdí, že výška 72. splátky je iná ako tá, ktorá je uvedená v zmluve, tak zmluva o úvere by obsahovala nielen nesprávny údaj o celkovej výške nákladov, ale aj nesprávny údaj o výške a počte jednotlivých splátok (§ 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z.). Tento záver nemôže zmeniť argumentácia žalobcu, že po zaplatení poslednej "plnej" výšky splátky banka zasiela dlžníkovi informáciu o skutočnej výške poslednej splátky úveru, pretože takýto postup veriteľa nemá oporu v zákone, keďže skutočná výška a počet splátok musí byť zrejmá priamo z obsahu úverovej zmluvy. Odvolací súd sa stotožnil aj s námietkou žalovanej, že v zmluve nebola uvedená správna RPMN. Na účely zákona č. 129/2010 Z.z. RPMN sú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru. Ročná percentuálna miera nákladov sa vypočíta z celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, ktoré zahŕňa aj všetky plnenia súvisiace s poskytnutým spotrebiteľským úverom nad rámec úveru poukazované veriteľovi alebo akejkoľvek tretej osobe s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere; náklady na vedenie platobného účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom. Pri výpočte RPMN treba vychádzať z údajov v zmluve a preto nemôže obstať tvrdenie žalobcu, že do vzorca na výpočet RPMN je možné zadať iné údaje ako sú uvedené v zmluve. Podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade zmluva neobsahuje náležitosti určené ustanovením § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z., resp. sú tieto údaje nesprávne. Nesprávny údaj o RPMN (vychádzajúci z nižších splátok) je v neprospech spotrebiteľa, čo má bez ďalšieho za následok uplatnenie zákonnej sankcie stanovenej v § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. Súčasne neuvedenie správnych údajov o RPMN a absencia údajov o celkovej čiastke, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť (§ 9 ods. 1 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch) spôsobuje, že sú

splnené i podmienky vyžadované ustanovením § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z.). Následkom týchto väd zmluvy sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

18. K námietke žalovanej, že po zosplatnení úveru žalobca nemá nárok na úroky odvolací súd uvádza, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku (bod 34) nie je zrejmé, či súd prvej inštancie priznal žalobcovi úrok z úveru podľa ustanovení § 497 a § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka alebo podľa ustanovenia § 3 Občianskeho zákonníka, keď vyslovil názor, že by bolo v rozpore s morálkou a dobrými mravmi, ak by dlžník po čerpaní úveru pristúpil k neplateniu dohodnutých splátok a spôsobil by predčasnú splatnosť úveru v snahe vyhnúť sa plateniu úrokov z úveru v sadzbe určenej trhovými mechanizmami. Odvolací súd vzhľadom na svoj záver o bezpoplatkovosti a bezúročnosti poskytnutého úveru len stručne uvádza, že postup súdu podľa ustanovenia § 3 Občianskeho zákonníka má miesto len vo výnimočných situáciách, kedy k výkonu práva založeného zákonom dochádza z iných dôvodov, než je dosiahnutie hospodárskych cieľov či uspokojenie iných potrieb, kedy hlavná alebo aspoň prevažujúca motivácia je úmysel poškodiť či znevýhodniť povinnú osobu (tzv. šikanózný výkon práva), prípadne kedy je zrejmé, že výkon práva vedie k neprijateľným dôsledkom prejavujúcim sa ako vo vzťahu medzi účastníkmi, tak na postavení niektorého z nich navonok. Korektív dobrých mravov však nesmie byť na ujmu princípu právnej istoty a nesmie neprímerane oslabovať subjektívne práva účastníkov vyplývajúce z právnych noriem. Pokiaľ zákon na ochranu spotrebiteľa stanovuje určité podmienky pre dodávateľa, ktorých účelom je ochrániť slabšiu stranu daného vzťahu, nie je možné aby uplatňovanie práva vychádzajúce z tejto zásady ochrany spotrebiteľa bolo vyhodnotené ako konanie v rozpore s dobrými mravmi.

19. Vo všeobecnosti však k námietke žalovanej proti priznaniu úroku po zosplatnení úveru, odvolací poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v uznesení zo 16.6.2020 sp. zn. 5Cdo/42/2020, v ktorom zodpovedal otázku existencie a výšky nároku na zaplatenie zmluvného úroku po predčasnom zosplatnení úveru riešil tak, že zo žiadneho ustanovenia Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka a ani zákona č. 129/2010 Z.z. nevyplýva zákaz dohody účastníkov úverovej zmluvy o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do úplného splatenia úveru. Obchodný zákonník a ani Občiansky zákonník nemodifikuje trvanie záväzku platiť úrok, ani jeho výšku v prípade omeškania dlžníka s platením úveru ani v prospech dlžníka, ani v prospech veriteľa. S poukazom na ustanovenia § 497 a § 502 Obchodného zákonníka, ako aj § 9 ods. 2 písm. d) (v čase uzavretia predmetnej zmluvy písm. f)) zákona č. 129/2010 Z.z. dospel najvyšší súd k záveru, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi patrí úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí. Uvedené však pre vyššie uvedený záver o bezúročnosti úveru pre rozhodnutie nebolo významné.

20. Vzhľadom na opodstatnenosť námietky žalovanej, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení v takej otázke, ktorá je podkladom pre záver o tom, či poskytnutý spotrebiteľský úver je alebo nie je bezúročný (splnenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplývajúcej z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j), § 11 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z.), odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti zrušil podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. c) CSP, keďže neboli splnené zákonné podmienky ani na jeho potvrdenie a ani na jeho zmenu, a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa ustanovenia § 391 ods. 1 CSP s tým, že súd prvej inštancie posúdi vecnú opodstatnenosť nároku žalobcu na úhradu zostatku úveru, ktorý je bezúročný a bez poplatkov, zistí koľko žalovaná žalobcovi z tohto dôvodu už zaplatila, zohľadní aj zrážky zo mzdy vykonané v prospech žalobcu a opätovne rozhodne o uplatnenom nároku a aj o náhrade trov (tohto) odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

21. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).